

Triangle de foc

QUIM CURBET

En el món procel·lós de la política, i probablement també en la vida real, dir la veritat sempre té els seus costos. L'altre dia, mentre el triangle de foc de l'Alt Empordà encara estava roent, l'alcalde de Figueres i diputat al Parlament de Catalunya per CiU Santi Vila va deixar anar unes quantes veritats que li han costat un munt de crítiques, sobretot provinents d'alcaldes del seu propi partit.

Venia a dir que potser s'hauria de replantejar el model econòmic en què es basa precisament l'àrea en la qual el foc s'havia estès. De fet, ara que ho diu el senyor Vila, en aquell moment, aquest desastre semblava un flagell diví, com una mena de llamp baixat del cel per castigar una zona del nostre país que, directament o indirecta, fonamenta la seva manera de viure a l'entorn de l'alcohol, el tabac i la prostitució.

Tothom sap que de la Jonquera a Figueres s'estén en forma de triangle aquesta mena de "Las Vegas salvatge" o "El Paso amb barretina" on sembla que tot el que és "legal" automàticament passa a ser vàlid. No seré pas jo qui critiqui la legalitat d'aquests negocis altempordanesos, però això no significa que siguin moralment recomanables. A l'Alt Empordà fa massa temps que es juga amb foc i ja és hora de parlar-ne.

El senyor Santi Vila ha posat el dit a la nafra i la ferida sembla que cou. Haurem de plantar arbres, refer masos i granges, i haurem de lluitar també contra la desertització, però si no ens plantegem canviar també aquest model econòmic evidentment corrupte, l'esforç serà en va. El nostre país no és només una terra, un paisatge, una llengua, una cultura, són també uns valors en els quals ens hem de refermar. Que no busquin més burilles, la metxa està encesa des de fa molt de temps.

Font del document: http://www.emporda.info/girona/2012/07/31/triangle/172658.html?utm_source=rss